

Sygn. akt: III U 314/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 sierpnia 2015r. w O.

sprawy z odwołania B. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania B. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 15.04.2015r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 17.04.2015r. B. B. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 15.04.015r., odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazała, że jest osobą chorą, nie posiada żadnego źródła utrzymania i nie ma możliwości wykupowania leków.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżoną decyzją odmówił odwołującej prawa do renty, ponieważ zarówno Lekarz orzecznik jak i Komisja Lekarska ZUS nie stwierdzili niezdolności do pracy odwołującej.

Sąd ustalił, co następuje:

B. B. (ur. (...)) w okresie od 16.03.1992r. do 30.06.2003r. pobierała rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy, która została przyznana na podstawie przepisów ustawy z dnia 14.12.1982r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. Z dniem 01.07.2003r. nastąpiło wstrzymanie renty, ponieważ odwołująca została uznana za zdolną do pracy.

W okresie od 19.02.2010r. do 17.12.2010r. odwołująca pobierała zasiłek chorobowy a w dniu 5.11.2010r. złożyła wniosek o przyznanie świadczenia rehabilitacyjnego na dalszy okres. W toku jego rozpoznawania B. B. została skierowana na badanie do lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 18.11.2010r. orzekł brak podstaw do przyznania jej świadczenia rehabilitacyjnego i jednocześnie orzekł, iż jest ona częściowo niezdolna do pracy do 31.12.2013r., a jej niezdolność powstała z dniem 18.11.2010r. W oparciu o powyższe orzeczenie ZUS w dniu 2.12.2010r. wydał decyzję odmawiającą B. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego.

W dniu 19.11.2010r. B. B. złożyła w ZUS wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Organ rentowy rozpoznając ten wniosek oparł się na orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS z dnia 18.11.2010r. i w dniu 2.12.2010r. wydał zaskarżoną decyzję odmawiającą B. B. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż odwołująca w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem powstania niezdolności do pracy, jak i w ostatnim dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o rentę udowodniła okres ubezpieczenia ogółem 4 lata 11 miesięcy i 24 dni, zamiast wymaganych 5 lat, dlatego nie spełnia warunków do przyznania prawa do renty. Wydając przedmiotową decyzję organ rentowy ustalił staż pracy odwołującej na 19 lat i 10 dni (tj. 14 lat, 4 miesiące i 16 dni okresów składkowych i 4 lata, 7 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych).

W dniu 16.12.2010r. odwołująca złożyła wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dnia 18.11.2010r. Termin ten został jej przywrócony i odwołująca została skierowana na badanie przez Komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 17.01.2011r. orzekła, że nie jest ona niezdolna do pracy oraz że brak jest okoliczności uzasadniających ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego. W oparciu o powyższe orzeczenie ZUS w dniu 1.02.2011r. wydał decyzję odmawiającą B. B. prawa do świadczenia rehabilitacyjnego. B. B. od decyzji ZUS z 1.02.2011r. wniosła odwołanie do Sadu Rejonowego w Ostrołęce, lecz ostatecznie je cofnęła.

Organ rentowy w oparciu o w/w orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS nie wydawał natomiast już kolejnej decyzji w sprawie o rentę.

W dniu 8.12.2010r. odwołująca złożyła w ZUS wniosek o ponowne zbadanie jej uprawnień do renty, przedstawiając dokumentację dotyczącą jej stażu pracy. Po zapoznaniu się z tą dokumentacją organ rentowy w piśmie z dnia 9.12.2010r. poinformował ją, że brak jest podstaw do wznowienia postępowania, ponieważ brak jest nowych dowodów mających wpływ na prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W dniu 10.03.2011r. B. B. złożyła w ZUS kolejny wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy odwołująca skierowana została na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 11.04.2011r. ustalił, że B. B. nie jest niezdolna do pracy. W dniu 15.04.2011r. odwołująca wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia a po jego rozpoznaniu Komisja Lekarska ZUS Oddział w W., w orzeczeniu z dnia 10.05.2011r. także ustaliła, że odwołująca nie jest osobą niezdolną do pracy. W konsekwencji ZUS decyzją z dnia 18.05.2011r. odmówił B. B. prawa do renty, z uwagi na nie spełnienie warunku z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wydając przedmiotową decyzję organ rentowy ustalił staż pracy odwołującej na 19 lat i 10 dni (tj. 14 lat, 4 miesiące i 16 dni okresów składkowych i 4 lata, 7 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych).

Od decyzji ZUS z dnia 2.12.2010r. i z dnia 18.05.2011r., odmawiających jej prawa do renty B. B. wniosła odwołanie w sprawie IIIU 495/11. Wyrokiem z dnia 28.08.2012r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce oddalił to odwołanie a apelacja B. B. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24.04.2013r.

Podstawą do oddalenia odwołania co do decyzji z dnia 02.12.2010r. było stwierdzenie, że odwołująca wprawdzie jest częściowo niezdolna do pracy od 18.11.2010r., lecz nie posiada 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w ciągu ostatniego 10-letnia przed datą powstania niezdolności i przed datą złożenia wniosku. Podstawą do oddalenia odwołania co do decyzji z dnia 18.05.2011r. było stwierdzenie, że odwołująca jest zdolna do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: akta rentowe odwołującej oraz z dokumenty z akt IIIU 495/11 w postaci wyroku Sądu Okręgowego z dnia 28.08.2012r. i uzasadnienia oraz wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24.04.2013r. i uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje:

B. B. w niniejszym postępowaniu kwestionowała decyzję ZUS z dnia 15.04.015r., odmawiającą jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie jest niezasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego uważa się za spełniony, gdy pracownik, u którego niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, osiągnął okres składkowy i nieskładkowy, wynoszący łącznie co najmniej 5 lat (art. 58 ust 1 pkt 5 w/w ustawy). Zgodnie zaś art. 58 ust. 2 ustawy, okres 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy.

Oceniając odwołanie B. B. od decyzji z 15.04.2015r. należy wskazać, iż odwołująca już po raz kolejny dochodzi przyznania jej prawa do renty a jej odwołania wniesione od poprzednio wydanych decyzji odmawiających jej prawa do renty zostały oddalone. W sprawie IIIU 495/11 wyrokiem z dnia 28.08.2012r. Sąd Okręgowy w Ostrołęce oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 2.12.2010r. i z dnia 18.05.2011r. a apelacja B. B. została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 24.04.2013r. Z uzasadnień powyższych wyroków wynika, że podstawą do oddalenia odwołania co do decyzji z dnia 02.12.2010r. było stwierdzenie, że odwołująca wprawdzie jest częściowo niezdolna do pracy od 18.11.2010r., lecz nie posiada 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego w ciągu ostatniego 10-lecia przed datą powstania niezdolności i przed datą złożenia wniosku o rentę. Stwierdzono wówczas, że w obu tych 10-leciach odwołująca wykazała jedynie 4 lata 11 miesięcy i 24 dni okresów składkowych i nieskładkowych, a jej ogólny staż pracy na datę wydawania decyzji wynosił 19 lat i 10 dni. Podstawą do oddalenia odwołania co do decyzji z dnia 18.05.2011r. było zaś stwierdzenie, że odwołująca jest zdolna do pracy.

Okoliczność ta ma istotne znaczenie w sprawie i przesądza o braku podstaw do dopuszczania obecnie dowodu z opinii biegłych lekarzy celem oceny stanu zdrowia odwołującej. Nawet bowiem w przypadku stwierdzenia jej niezdolności do pracy, odwołująca nie spełniałaby przesłanek do przyznania jej prawa do renty.

Wobec oddalenia odwołania od decyzji ZUS z dnia 18.05.2011r. w sprawie IIIU 495/11 należy uznać, że zarówno w dacie wydawania wyroku przez Sąd Okręgowy jak i przez Sąd Apelacyjny, odwołująca nie była niezdolna do pracy. Obecnie Sąd Okręgowy jest związany takimi orzeczeniami (art. 365 § kpc). Powoduje to konieczność uznania, iż w obecnie rozpoznawanej sprawie IIIU 314/15 odwołująca może być uznana za niezdolną do pracy najwcześniej od dnia 25.04.2013r., tj. dnia następnego po wyroku Sądu Apelacyjnego w Ostrołęce. Przy przyjęciu takiej daty powstania niezdolności nie zaś będzie spełniać warunku posiadania 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego zarówno

w ciągu ostatniego 10-lecia przed datą powstania niezdolności, jak i przed datą złożenia wniosku. Okres 10-lecia przed datą powstania niezdolności to okres od 24.04.2008r. do 24.04.2013r. i w tym okresie staż pracy B. B. to 2 lata 2 miesiące i 26 dni. Przy przyjęciu daty niezdolności późniejszej niż 25.04.2013r. ten staż pracy będzie jeszcze mniejszy. W ciągu ostatniego 10-lecia przed datą złożenia wniosku (02.01.2005r.-02.01.2015r.) odwołująca posiada staż pracy w wymiarze 2 lata 6 miesięcy i 14 zamiast 5 lat. Z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych odwołującej oraz z karty przebiegu zatrudnienia (k. 12a.r.) wynika, iż w 2008r. odwołująca nie wykazała żadnego okresu składkowego i nieskładkowego. Była natomiast zatrudniona w okresie od 13.06.2007r. do 31.08.2007r. i od 24.03.2009r. do 13.02.2010r., w tym w okresie od 02.09.2009r. do 08.09.2009r. była niezdolna do pracy. Następnie w okresie od 19.02.2010r. do 17.12.2010r. odwołująca pobierała zasiłek chorobowy i świadczenie rehabilitacyjne a w okresie od 28.12.2010r. do 27.06.2011r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych. Po tej dacie aż do chwili obecnej odwołująca nie posiada już żadnego okresu składkowego i nieskładkowego. W toku niniejszego postępowania B. B. nie kwestionowała swojego stażu pracy, uwzględnionego przez ZUS. Jej ogólny staż pracy w dacie wydawania zaskarżonej decyzji z dnia 15.04.2015r. został zaś ustalony na 20 lat 6 miesięcy i 12 dni, w tym okres składkowy w wymiarze 14 lat 10 miesięcy i 18 dni.

W tej sytuacji nawet w razie gdyby w niniejszym postępowaniu odwołująca była uznana za częściowo czy całkowicie niezdolną do pracy, to i tak nie spełniałaby przesłanki określonej w art. 57 ust. 1 pkt 2 i 58 ust. 1 pkt 5 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołująca nie posiada też 25-letniego okresu składkowego, dlatego nie ma zastosowania art. 58 ust. 4 tej ustawy.

Reasumując powyższe rozważania należało uznać, że B. B. nie spełnia przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy a zaskarżona decyzja ZUS z 15.04.2015r. jest prawidłowa.

Z tych względów na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.